

igen i år med den finanslovaftale, vi forventer at lave med regeringen senere på året.

Kl. 11:40

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Så er det hr. Morten Homann.

Kl. 11:40

Morten Homann (SF):

Jeg hører også til dem, som har undret sig ganske meget over, hvorfor Dansk Folkeparti har svigtet så fuldstændig fundamentalt og er gået med til den her aftale. For hvis man har fulgt bare den mindste smule med, har man jo kunnet høre ledende medlemmer af Dansk Folkeparti sige fuldstændig soleklart, at der ikke skulle gives skattelettelser. Dansk Folkepartis formand har sagt: Der ikke skal gives skattelettelser, før velfærden er på plads. Og han har sagt: Hvis der overhovedet skal accepteres skattelettelser, skal det være i bunden, de skal gives.

Derfor står spørgsmålet jo stadig fuldstændig ubesvaret tilbage. Hvorfor er Dansk Folkeparti gået med til at gennemføre de her skattelettelser? Og er det ikke rigtigt, at hvis Dansk Folkeparti ikke var gået med til denne aftale, var der ikke blevet nogen aftale? Så ville man være fortsat med at sænke arbejdsmarkedsbidraget, og så havde man ikke skullet sænke mellemskatten og topskatten, sådan som det ligger i aftalen, og så havde situationen for de dårligst stillede været bedre end nu efter Dansk Folkepartis medvirken.

Kl. 11:41

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ordføreren.

Kl. 11:41

Mikkel Dencker (DF):

Jeg må altså minde hr. Homann om, som jeg også sagde til en af de foregående spørgere, at vi hele tiden har sagt, at vi vil være med til at overholde det løfte, som den daværende regering gav i 1993 om, at når der blev overskud i arbejdsmarkedsfonden, skulle det overskud udmontes i, at pengene førtes ud til borgerne igen. Det er så det, vi gør med den her aftale.

Der er intet i den her aftale, som forhindrer os i at lave forbedringer af velfærdssamfundet, f.eks. forbedre sygehusene og kræftbehandlingen eller give et løft til grupper uden for arbejdsmarkedet, som har brug for det. Der bliver ikke brugt nogen af de penge, som skal gå til de formål, i denne omgang, så det er en mærkelig påstand, hr. Homann kommer frem med.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Hr. Homann.

Kl. 11:41

Kl. 11:41

Morten Homann (SF):

Det er rigtigt, at der ikke bliver brugt nogen penge, som skulle bruges til at lave forbedringer for de ældre, på grund af den her aftale, for aftalen er finansieret med rene og skære matadorpenge, så det kan jeg give hr. Mikkel Dencker fuldstændig ret i.

Men sagen er jo - og det er jo også grunden til, at det var et ikkesvar og fuldstændig tomgangssnak, som hr. Mikkel Dencker kom med før - at hvis Dansk Folkeparti ikke var gået med i den her aftale, så var mellemskatten ikke blevet lettet, og så var topskatten ikke blevet lettet, sådan som det ligger i aftalen. Det eneste, der var sket, var, at man i overensstemmelse med de løfter, som blev givet tilbage i 1990'erne, havde sænket skatten i form af at sænke arbejdsmarkedsbidraget, altså havde sænket skatten mest i bunden. Det var jo det, der var sket, hvis Dansk Folkeparti ikke var gået med til det her, men nu gik man med og konverterede i stedet for den skattelettelse til skattelettelser højere oppe på indkomstskalaen, og det giver da et forklaringsproblem af dimensioner.

Kl. 11:42

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ordføreren.

Kl. 11:42

Mikkel Dencker (DF):

Jeg tror, jeg kan være enig med hr. Homann så langt, at hvis Dansk Folkeparti ikke havde været med til at lave den her aftale, var der ikke blevet nogen aftale, og så var det løfte, som den daværende regering afgav i 1993, om, at et overskud i arbejdsmarkedsfonden skulle tilbageføres til borgerne, ikke blevet overholdt. Jeg synes, det er en mærkelig form for tak, man får for at holde nogle løfter, der engang er givet her i Folketinget, men det bekræfter mig kun i, at ofte er den tak, man får i politik, utak.

Kl. 11:43

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Og så er det hr. Per Clausens tur til at spørge.

Kl. 11:43

Per Clausen (EL):

Nu har hr. Mikkel Dencker jo ret i, at finansministeren har været meget kreativ for at undgå at komme til at holde det løfte fra 1993, men realiteten er, at det var han kommet til næste år, uanset om der var blevet vedtaget en ny lov eller ej.